

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2018 m. spalio 31 d.
(OR. en)

13800/18

Tarpinstitucinė byla:
2018/0379 (NLE)

ENV 711

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinio sekretoriaus, kurio vardu pasirašo direktorius Jordi AYET PUIGARNAU
gavimo data:	2018 m. spalio 31 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Jeppe TRANHOLMUI- MIKKELSENUI
Komisijos dok. Nr.:	COM(2018) 731 final
Dalykas:	Pasiūlymas dėl TARYBOS SPRENDIMO dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi trisdešimt aštuntajame Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencijos nuolatinio komiteto susitikime, dėl tos konvencijos II ir III priedėlių pakeitimų

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2018) 731 final.

Priedama: COM(2018) 731 final

Briuselis, 2018 10 31
COM(2018) 731 final

2018/0379 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi trisdešimt aštuntajame Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencijos nuolatinio komiteto susitikime, dėl tos konvencijos II ir III priedėlių pakeitimų

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO DALYKAS

Šis pasiūlymas teikiamas dėl sprendimo, kuriuo nustatoma pozicija, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi trisdešimt aštuntajame Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencijos nuolatinio komiteto metiniame susitikime, vyksiančiame 2018 m. lapkričio 27–30 d. Strasbūre, Prancūzijoje, dėl numatomo priimti Nuolatinio komiteto sprendimo dėl Konvencijos II ir III priedėlių dviejų pakeitimų.

2. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

2.1. Migruojančių laukinių gyvūnų rūšių išsaugojimo konvencija

1979 m. Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencija (Berno konvencija) (toliau – Susitarimas) siekiama užtikrinti Europos laukinės floros ir faunos ir jų gamtinės aplinkos apsaugą, ypač kai joms apsaugoti būtinas kelių valstybių bendradarbiavimas. Tai tarpvyriausybinė sutartis, sudaryta globojant Europos Tarybai. Susitarimas įsigaliojo 1982 m. birželio 1 d. Nuo 1982 m. rugsėjo 1 d. Europos bendrija yra Susitarimo susitariančioji šalis¹. Šiuo metu yra 51 Susitarimo susitariančioji šalis, įskaitant visas ES valstybes nares.

2.2. Nuolatinis komitetas

Nuolatinis komitetas – Konvencijos sprendimų priėmimo organas, kuriam suteikti įgaliojimai vertinti rūšių apsaugos būklę ir prireikus persvarstyti jų įrašymą į Konvencijos priedėlius. Jo funkcijos nurodytos Susitarimo 13–15 straipsniuose. Komitetas renkasi ne rečiau kaip kas dvejus metus arba jei dauguma susitariančiųjų šalių to reikalauja. Tapo įprasta Nuolatiniam komitetui susirinkti kasmet.

Sąjungos pozicija dėl priedėlių pakeitimų nustatoma Tarybos sprendimu, remiantis Komisijos pasiūlymu.

2.3. Numatomas Nuolatinio komiteto aktas

2018 m. lapkričio 27–30 d. trisdešimt aštuntajame Susitarimo nuolatinio komiteto metiniame susitikime Strasbūre, Prancūzijoje, ketinama priimti sprendimą dėl Susitarimo II ir III priedėlių dviejų pakeitimų (toliau – numatomas aktas).

Pagal Susitarimo 17 straipsnį priedėlių pakeitimas priimamas dviejų trečdalių susitariančiųjų šalių balsų dauguma. Jis visoms šalims įsigalioja praėjus trimis mėnesiams po Nuolatinio komiteto pritarimo, išskyrus atvejus, kai trečdalis susitariančiųjų šalių pateikė prieštaravimus. Visi pakeitimai įsigalioja toms susitariančiosioms šalims, kurios nepateikė prieštaravimų.

Numatomo akto tikslas yra iš dalies pakeisti Susitarimo II ir III priedėlius, kaip nustatyta Susitarimo 17 straipsnyje.

3. POZICIJA, KURIOS TURI BŪTI LAIKOMASI SĄJUNGOS VARDU

Siūlomi du toliau nurodyti Susitarimo priedėlių pakeitimai.

¹ 1981 m. gruodžio 3 d. Tarybos sprendimas 82/72/EEB dėl Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencijos sudarymo (OL L 38, 1982 2 10, p. 1).

1) Šveicarija pasiūlė sumažinti vilkų (*Canis lupus*) apsaugos lygį ir perkelti šią rūšį iš II priedėlio („Griežtai saugomos faunos rūšys“) į III priedėlį („Globojamos faunos rūšys“ – galimas reglamentavimas).

Šveicarija grindžia pasiūlymą tuo, kad nuo tada, kai įsigaliojo Konvencija, vilkų skaičius Europoje gerokai išaugo, todėl jiems nebereikia griežtos apsaugos. Šis pakeitimas leistų valdyti ir kontroliuoti vilkus (taip pat ir medžiojant) nedarant išimčių pagal Konvencijos 9 straipsnį. Taigi mažesnis apsaugos lygis būtų taikomas visoms Konvencijos šalių teritorijose esančioms vilkų populiacijoms, neatsižvelgiant į jų apsaugos būklę ir jų populiacijų tendencijas. Iš tiesų, pagal Šveicarijos pasiūlymą vilkų populiacijų apsaugos statusas visoje Europoje būtų sumažintas iki šio mažiausio bendro vardiklio, o tai neatitiktų vilkų dabartinio teisinės apsaugos statuso pagal Buveinių direktyvą.

Remiantis neseniai atliktu tyrimu², iš devynių daugiausia tarpvalstybinių vilkų populiacijų Sąjungoje ir kaimyninėse šalyse tik trys kelia nedidelį susirūpinimą, o šešios yra pažeidžiamos arba joms gresia išnykimas. IUCN raudonosios knygos įvertinime vakarų ir centrinių Alpių populiacija Šveicarijoje laikoma pažeidžiama.

Pripažįstama, kad atsikūrus vilkų skaičiui ir paplitimo arealui kyla žmonių ir vilkų sugyvenimo problemų, tačiau dabartinis Šveicarijos pasiūlymas sumažinti vilkų apsaugos statusą visoje Europoje nėra pagrįstas moksliniu ir apsaugos požiūriu.

Bet koks pasiūlymas pakeisti vilkų teisinės apsaugos statusą Europoje turėtų būti pagrįstas išsamiau jo poveikio vilkų apsaugos būklei visoje Europoje įvertinimu. Iš turimos informacijos matyti, kad daugumoje ES valstybių narių, ypač tose, kur ši rūšis griežtai saugoma, jos apsaugos būklė vis dar nepalanki.

Be to, 2019 m. ES valstybės narės pateiks naujausias vilkų apsaugos būklės ataskaitas, kaip reikalaujama pagal Buveinių direktyvos 17 straipsnį. Todėl, kol bus gauta tokia informacija, Sąjunga turėtų atidėti pozicijos dėl šio pakeitimo pasiūlymo priėmimą.

2) Norvegija pateikė pasiūlymą iš II priedėlio („Griežtai saugomos faunos rūšys“) į III priedėlį („Globojamos faunos rūšys“ – galimas reglamentavimas) perkelti baltaskruostes bernikles (*Branta leucopsis*). Šis pasiūlymas grindžiamas tuo, kad bendras baltaskruosčių berniklių populiacijos dydis nuo 1980 iki 2010 m. padidėjo daugiau kaip dešimčia kartų (nuo 110 000 iki 1 319 000), be kita ko, dėl to, kad intensyvinant žemės ūkį labai padaugėjo maisto. Todėl rūšiai jos paplitimo areale griežtos apsaugos nebereikia.

Šis pasiūlymas neatitinka baltaskruosčių berniklių dabartinio teisinės apsaugos statuso pagal Paukščių direktyvą, nes rūšis neįtraukta į jos II priedą (medžiojamos rūšys). Rūšis yra įtraukta į Paukščių direktyvos I priedą (t. y. turi būti steigiamos specialios apsaugos teritorijos).

Pagal Susitarimą dėl Afrikos ir Eurazijos migruojančių vandens paukščių išsaugojimo (angl. AEWA) rengiamas baltaskruostėms berniklėms skirtas Vienos rūšies valdymo plano, kuriuo siekiama spręsti itin spartaus populiacijos didėjimo klausimą, visų pirma dėl to šios rūšies keliamas problemas (žemės ūkiui daromos žalos ir su aviacijos sauga susijusių pavojų), projektas. Plane bus sukurta sistema, padėsianti rūšies paplitimo valstybėms priimti sprendimus dėl išimčių taikymo ir, be kita ko, atlikti reguliarių išimčių suminio poveikio vertinimą ir populiacijos būklės ir žemės ūkiui daromos žalos arba su aviacijos sauga susijusių pavojų pokyčių stebėseną. Planas sudarys palankias sąlygas rūšies paplitimo valstybėms dalytis informacija ir galbūt koordinuoti su išimtimis susijusias priemones, siekiant padidinti

² http://www.europarl.europa.eu/cmsdata/152040/AGRI%20NEWS%20Issue10_2018_29%20August.pdf

jų veiksmingumą ir išvengti nenumatyto poveikio paukščių migracijos keliui. Šis planas turi būti priimtas 2018 m. gruodžio mėn. vykstančiame septintajame Susitarimo šalių susitikime.

Sąjunga turėtų pritarti Norvegijos pakeitimo pasiūlymui spręsti itin spartaus šios rūšies populiacijos didėjimo klausimą, visų pirma dėl to šios rūšies keliamas problemas (žemės ūkiui daromos žalos ir su aviacijos sauga susijusių pavojų), kad Konvencijos šalys, kurios nepriklauso ES, galėtų taikyti populiacijos valdymo priemones, įskaitant, jei reikia, šios rūšies paukščių medžioklę. Vis dėlto, kadangi šiuo metu nenumatyta arba neįmanoma iš dalies pakeisti Paukščių direktyvos priedų per tokį trumpą laikotarpį, kurio reikalaujama pagal Konvenciją (90 dienų), Sąjunga turės nurodyti, kad kol kas ji taikys griežtesnes apsaugos priemones, kaip numatyta Konvencijos 12 straipsnyje.

Todėl būtina, kad Taryba priimtų sprendimą, kuriuo nustatomos pozicijos, kurių Sąjungos vardu reikia laikytis trisdešimt aštuntajame Nuolatinio komiteto susitikime, dėl siūlomų pakeitimų.

Nuolatinio komiteto numatomo sprendimo dalykas yra susijęs su išimtinės ES išorės kompetencijos sritimi pagal SESV 3 straipsnio 2 dalį, nes jis priklauso sričiai, kuriai jau iš esmės taikomos bendros vidaus taisyklės (t. y. Buveinių ir Paukščių direktyvos).

4. TEISINIS PAGRINDAS

4.1. Procedūrinis teisinis pagrindas

4.1.1. Principai

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 218 straipsnio 9 dalyje numatyti sprendimai, kuriais „nustatomos pozicijos, kurios Sąjungos vardu priimamos susitarimu įsteigiamo organe, kai tam organui reikia priimti teisinę galią turinčius aktus, išskyrus aktus, papildančius arba pakeičiančius susitarimo institucinę struktūrą“.

Sąvoka „teisinę galią turintys aktai“ apima aktus, turinčius teisinę galią pagal aptariamą organą reglamentuojančias tarptautinės teisės normas. Ji taip pat apima priemones, kurios nėra privalomos pagal tarptautinę teisę, tačiau „gali stipriai paveikti Sąjungos teisės akto leidėjo priimamų teisės aktų [...] turinį“³.

4.1.2. Taikymas aptariamuoju atveju

Nuolatinis komitetas – Susitarimu įsteigtas organas.

Aktas, kurį Nuolatinis komitetas raginamas priimti, yra teisinę galią turintis aktas. Vadovaujantis Susitarimo 6 straipsniu, numatomas aktas bus privalomas pagal tarptautinę teisę. Numatomu aktu Susitarimo institucinė struktūra nepapildoma ir nekeičiama.

Todėl siūlomo sprendimo procedūrinis teisinis pagrindas yra SESV 218 straipsnio 9 dalis.

4.2. Materialinis teisinis pagrindas

4.2.1. Principai

Sprendimo pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį materialinis teisinis pagrindas pirmiausia priklauso nuo numatomo akto, dėl kurio Sąjungos vardu nustatoma pozicija, tikslo ir turinio. Jeigu numatomu aktu siekiama dviejų tikslų arba jį sudaro dvi dalys ir jeigu vieną iš tų tikslų

³ 2014 m. spalio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Tarybą*, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64 punktai.

ar dalių galima laikyti pagrindiniu tikslu arba pagrindine dalimi, o kita dalis ar kiti tikslai yra tik papildomi, sprendimas pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį turi būti grindžiamas tik vienu materialiniu teisiniu pagrindu – tuo, kurio reikalauja pagrindinis ar svarbesnis tikslas arba dalis.

4.2.2. Taikymas aptariamuoju atveju

Pagrindinis numatomo akto tikslas ir turinys yra susiję su aplinka.

Todėl siūlomo sprendimo materialinis teisinis pagrindas yra 192 straipsnio 1 dalis.

4.3. Išvada

Siūlomo sprendimo teisinis pagrindas turėtų būti SESV 192 straipsnio 1 dalis kartu su 218 straipsnio 9 dalimi.

5. SIŪLOMO AKTO SKELBIMAS

Nuolatinio komiteto aktu bus iš dalies pakeisti Susitarimo II ir III priedėliai, todėl tikslinga priimtą aktą paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi trisdešimt aštuntajame Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencijos nuolatinio komiteto susitikime, dėl tos konvencijos II ir III priedėlių pakeitimų

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį kartu su 218 straipsnio 9 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Sąjunga Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvenciją (Berno konvenciją) (toliau – Susitarimas) sudarė Tarybos sprendimu 82/72/EEB⁴ ir ji įsigaliojo 1982 m. rugsėjo 1 d.;
- (2) pagal Susitarimo 17 straipsnį Nuolatinis komitetas gali priimti sprendimą iš dalies pakeisti Susitarimo priedėlius;
- (3) 2018 m. lapkričio 27–30 d. vykstančiame trisdešimt aštuntajame susitikime Nuolatinis komitetas ketina priimti sprendimą dėl Susitarimo II ir III priedėlių pakeitimų;
- (4) tikslinga nustatyti poziciją, kurios Nuolatiniam komitetui turi būti laikomasi Sąjungos vardu, kadangi sprendimas Sąjungai bus privalomas;
- (5) Norvegija pateikė pasiūlymą iš II priedėlio „Griežtai saugomos faunos rūšys“ į III priedėlį „Globojamos faunos rūšys“ perkelti baltaskruostes bernikles (*Branta leucopsis*);
- (6) naujausia turima mokslinė informacija apie baltaskruosčių berniklių populiacijų dydį, pasiskirstymą ir joms kylančias grėsmes rodo, kad bendra rūšies populiacija nuo praeito amžiaus devintojo dešimtmečio iki 2010 m. padidėjo daugiau kaip 10 kartų ir jos apsaugos būklė dabar yra stabili;
- (7) Sąjunga turėtų pritarti šiam pasiūlymui, kad būtų sprendžiama itin spartaus šios rūšies populiacijos didėjimo jos paplitimo areale problema. Tačiau pasiūlymas neatitinka dabartinio baltaskruosčių berniklių apsaugos statuso pagal 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/147 dėl laukinių paukščių apsaugos. Kadangi šiuo metu nenumatyta arba neįmanoma iš dalies pakeisti šios direktyvos priedų per tokį trumpą laikotarpį, kurio reikalaujama pagal Konvenciją (90 dienų), Sąjunga kol kas taikys griežtesnes apsaugos priemones, kaip numatyta Susitarimo 12 straipsnyje;
- (8) Šveicarija pateikė pasiūlymą iš II priedėlio „Griežtai saugomos faunos rūšys“ į III priedėlį „Globojamos faunos rūšys“ perkelti vilkus (*Canis lupus*);

⁴ OL L 38, 1982 2 10, p. 1.

- (9) vilkų populiacijų apsaugos statuso sumažinimas iki mažiausio bendro vardiklio nėra pagrįstas moksliniu ir apsaugos požiūriu. Iš naujausios turimos informacijos apie Europos vilkų populiacijų dydį, pasiskirstymą ir joms kylančias grėsmes matyti, kad iš devynių daugiausia tarpvalstybinių vilkų populiacijų Sąjungoje ir kaimyninėse šalyse tik trys kelia nedidelį susirūpinimą, o šešios yra pažeidžiamos arba joms gresia išnykimas. IUCN raudonosios knygos įvertinime vakarų ir centrinių Alpių populiacija Šveicarijoje laikoma pažeidžiama;
- (10) naujausios informacijos apie vilkų apsaugos būklę Sąjungoje bus gauta 2019 m., gavus ataskaitas pagal Buveinių direktyvos 17 straipsnį. Todėl, kol tokios informacijos bus gauta, Sąjunga turėtų stengtis Nuolatiniam komitetui atidėti balsavimą dėl Šveicarijos pasiūlymo,

(11)

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pozicija, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi trisdešimt aštuntajame Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencijos nuolatinio komiteto susitikime, yra tokia:

- pritarti pasiūlymui iš II priedėlio „Griežtai saugomos faunos rūšys“ į III priedėlį „Globojamos faunos rūšys“ perkelti baltaskruostes bernikles (*Branta leucopsis*). Sąjunga šiai rūšiai kol kas taikys griežtesnes apsaugos priemones, kaip numatyta Susitarimo 12 straipsnyje;
- stengtis gauti kitų Konvencijos susitariančiųjų šalių pritarimą atidėti balsavimą dėl pasiūlymo iš II priedėlio „Griežtai saugomos faunos rūšys“ į III priedėlį „Globojamos faunos rūšys“ perkelti vilkus (*Canis lupus*), kol bus gauta naujausios informacijos apie vilkų apsaugos būklę Sąjungoje.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Komisijai.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas